

SUMARI

1. IMPLICACIONS FISCALS DE LA INCLUSIÓ DEL FILL COM A COTITULAR EN ELS COMPTES BANCARIS DELS PARES

La DGT recorda que ha de realitzar-se la diferència entre titularitat bancària i real.

2. EL TRIBUNAL SUPREM ESTABLEIX JURISPRUDÈNCIA EXIGINT UNA VISITA A L'INTERIOR DE L'IMMOBLE PER A EFECTUAR UNA TAXACIÓ PERICIAL

El Tribunal Suprem, en la seva sentència de 24 de juny de 2025, ha reiterat amb fermesa que una valoració pericial d'immobles no pot fonamentar-se únicament en una visita exterior, acompanyada d'algunes fotografies i referències cadastrals.

3. IRPF.- REGULARITZACIÓ DE QUOTES DEL RETA: IMPUTACIÓ TEMPORAL EN L'IRPF

La DGT exposa en quin període impositiu ha d'imputar-se una quantitat que el contribuent ha de pagar per a regularitzar les seves quotes de la Seguretat Social.

4. IRPF.- COMPLEMENTS PER MATERNITAT I PATERNITAT QUE FIGUREN COM A ENDARRERIMENTS EN LES DADES FISCALS DEL PERÍODE IMPOSITIU DE 2024

Segons consulta vinculant V1074-20, l'import per aquests complements no prescriu.

5. IRPF.- TRIBUTACIÓ D'UN IMMOBLE A CANVI DE CRIPTOMONEDES

La venda d'un immoble a canvi de criptomonedes tributa com a permuta en l'IRPF.

6. IRPF.- MODIFICAT EL PROCEDIMENT DE DEVOLUCIÓ A MUTUALISTES I ALTRES CANVIS AL RESPECTE EN LA NORMATIVA DE L'IRPF

En el BOE de 25 de juliol de 2025, es va publicar la Llei 5/2025, de 24 de juliol, que ha modificat el règim previst en la Llei 7/2024, de 20 de desembre.

7. IRPF.- DEDUÏBILITAT DE LES DESPESES DERIVADES D'UTILITZACIÓ DE XARXES SOCIALS

Les despeses derivades de la utilització de xarxes socials com a mitjà de comunicació i publicitat poden considerar-se fiscalment deduïbles en l'IRPF.

1. IMPLICACIONS FISCALS DE LA INCLUSIÓ DEL FILL COM A COTITULAR EN ELS COMPTES BANCARIS DELS PARES

La DGT en la seva consulta vinculant V0640/2025, de 8 d'abril de 2025, analitza les implicacions jurídiques i fiscals que han d'analitzar-se des de la perspectiva de l'Impost sobre Successions i Donacions (ISD), en **la inclusió d'un fill com a cotitular en els comptes bancaris dels seus progenitors.**

En principi, el mer fet d'aparèixer com a titular o cotitular d'un compte bancari **no implica automàticament l'adquisició en propietat dels fons dipositats en ella, ni determina per si sol l'existència d'una donació a efectes fiscals.** Així ho ha reiterat en múltiples ocasions el Tribunal Suprem, assenyalant que ha de distingir-se entre:

- a. **Titularitat formal o bancària** (qui apareix com a titular en el contracte amb l'entitat financera).
- b. **Titularitat real o dominical** (qui és el veritable propietari dels fons).

En la jurisprudència consolidada del Tribunal Suprem (per exemple, STS de 19 de desembre de 1995, i altres anteriors com les de 8 de febrer de 1991 o 15 de desembre de 1993), s'estableix que:

"El mer fet de la cotitularitat en un compte bancari no determina per si sol l'existència d'un condomini, ni molt menys per parts iguals, sobre els fons dipositats. La propietat real dels diners es presumeix pertanyent a qui el va ingressar, excepte prova en contra".

En conseqüència, la cotitularitat **només atorga facultats dispositives enfront del banc**, però no prova per si sola que el nou cotitular sigui amo dels diners. La propietat real dels fons ha de provar-se conforme a les relacions internes entre els cotitulars, atenint-nos a qui va aportar efectivament els fons.

Quan podria considerar-se que existeix una donació

L'Administració Tributària podria qualificar l'operació com a donació si, en analitzar els fets i proves, aprecia que:

- **La persona que s'incorpora com a cotitular no ha realitzat aportacions econòmiques al compte.**
- Malgrat l'anterior, **disposa dels fons o es beneficia d'ells.**
- Hi ha indicis clars de "*animus donandi*", és a dir, **voluntat de liberalitat per part dels pares.**
- S'aprecia un enriquiment real i efectiu del fill a costa del patrimoni dels progenitors.

En aquests supòsits, podria entendre's que s'ha produït una transmissió patrimonial a títol gratuït intervius, **subjecta a l'Impost sobre Successions i Donacions (ISD).**

En aplicació dels articles 105 i 106 de la Llei General Tributària (LGT), **correspon a l'interessat acreditar amb proves fefaents que no ha existit transmissió patrimonial gratuïta**, sinó que es tracta d'un compte operatiu, de gestió, o simplement un instrument per a facilitar pagaments o tràmits en nom dels pares.

Per exemple, seria útil justificar documentalment: l'origen dels diners (nòmines, pensions, etc.) com a pertanyent als pares; que el fill no ha disposat dels diners per a fins propis; que la seva inclusió es va realitzar per raons d'operativa bancària (ajuda en la gestió, autorització per a efectuar pagaments, etc.).

Si els pares moren i el fill segueix com a cotitular en el compte, sense haver-se acreditat documentalment que era només titular formal, podria interpretar-se que ha adquirit indegudament els fons, **la qual cosa derivaria en conseqüències fiscals en l'àmbit de la successió hereditària (ISD per herència) o fins i tot una presumpció de donació encoberta en vida si ja havia disposat dels fons.**

A manera de resum, **no es presumeix l'existència d'una donació pel mer fet que els pares incloguin al seu fill com a cotitular en un compte bancari.** Perquè existeixi fet imposable de l'Impost sobre Successions i Donacions és necessari que concorrin elements com la transmissió efectiva del domini dels diners, la voluntat de donar i l'acceptació del donatari.

No obstant això, en tractar-se d'una qüestió de fet, l'Administració Tributària haurà d'analitzar cada cas concret a la llum de les proves aportades, podent presumir una donació si detecta un enriquiment gratuït i no justificat del fill.

2. EL TRIBUNAL SUPREM ESTABLEIX JURISPRUDÈNCIA EXIGINT UNA VISITA A L'INTERIOR DE L'IMMOBLE PER A EFECTUAR UNA TAXACIÓ PERICIAL

El Tribunal Suprem, en la seva sentència de 24 de juny de 2025, **ha reiterat amb fermesa que una valoració pericial d'immobles no pot fonamentar-se únicament en una visita exterior, acompanyada d'algunes fotografies i referències cadastrals**. Segons el Tribunal Suprem, aquesta pràctica vulnera les garanties mínimes del contribuent i no constitueix una motivació suficient per a justificar una liquidació tributària.

El cas que origina aquesta sentència neix d'una operació d'aportació no dinerària d'immobles a una societat mercantil, operació subjecta al règim especial de fusions i bescanvis de valors. L'Administració, en lloc de practicar una visita interior als béns, **es va limitar a observar-los des de l'exterior, assumir el seu estat de conservació i emetre valoracions presumptament objectives**. Ni tan sols consta que el tècnic intentés accedir a l'interior o que hi hagués hagut negativa per part de l'obligat tributari.

El Tribunal Suprem ha estat clar: **aquest procedir no és raonable. No es pot justificar l'absència d'inspecció interna sobre la base de la suposada eficiència administrativa**. La jurisprudència, cada vegada més consolidada, exigeix una motivació detallada i concreta per a prescindir d'aquesta inspecció, especialment quan es tracta d'immobles que, per les seves característiques singulars, requereixen observació directa per a conèixer el seu estat real, qualitats, distribucions o possibles reformes.

En opinió del mateix Tribunal: **«La regla sobre l'exigència de comprovació personal i directa no està concebuda per a la comoditat dels funcionaris o de l'Administració»**. La bona praxi pericial, recorda el Suprem, no és un formalisme prescindible, sinó **una garantia substantiva** que empara al contribuent enfront de valoracions automatitzades, estimatives o esbiaixades.

Així mateix, es posa el focus en el principi de capacitat econòmica, ja que una valoració errònia -basada en una premissa tan superficial com «l'aspecte des de fora sembla correcte»- pot desembocar en liquidacions injustes, sancions indegudes o litigis innecessaris.

3. IRPF.- REGULARITZACIÓ DE QUOTES DEL RETA: IMPUTACIÓ TEMPORAL EN L'IRPF

El treballador autònom de la consulta V0874-25, de 22 de maig de 2025, inclòs en el Règim Especial de Treballadors per Compte Propi o Autònoms (RETA), va rebre en el 2025 una **comunicació de la Tresoreria General de la Seguretat Social en la qual se li requereix el pagament d'una quantitat corresponent a la regularització de les seves quotes de l'exercici 2023**, d'acord amb el nou sistema de cotització per rendiments reals.

La qüestió plantejada consisteix a determinar **a quin exercici ha d'imputar-se aquest pagament** en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF).

Nou sistema de cotització d'autònoms

Amb efectes des de l'1 de gener de 2023, el Reial decret llei 13/2022, de 26 de juliol, va modificar l'article 308 del text refós de la **Llei General de la Seguretat Social (LGSS)**, instaurant un **sistema de cotització basat en els rendiments nets anuals reals**.

Aquest nou sistema implica que:

- El treballador autònom ha de triar una **base de cotització provisional** en funció de la seva previsió d'ingressos.
- Una vegada finalitzat l'exercici, i **a partir de l'any següent**, la Tresoreria General de la Seguretat Social procedirà a una **regularització** de les quotes satisfetes, en funció dels **rendiments reals obtinguts i comunicats per l'Agència Tributària (AEAT)**.

- Aquesta regularització pot donar lloc a un **pagament addicional**, si la base definitiva és superior a la base provisional o a una **devolució**, si les cotitzacions efectuades superen el que és degut conforme als rendiments definitius.

Naturalesa fiscal de les quotes del RETA

En l'àmbit de l'IRPF, les quotes satisfetes al RETA poden tenir la consideració de **despesa deduïble**, en funció de la naturalesa dels rendiments.

Poden **ser rendiments d'activitats econòmiques en estimació directa**: les quotes del RETA constitueixen una **despesa deduïble ordinària**, en els termes establerts en l'article 28 de la Llei de l'IRPF, que remet a les normes de l'Impost de Societats.

O bé **rendiments del treball**: l'article 19.2.a) de la Llei de l'IRPF considera deduïbles les **cotitzacions a la Seguretat Social**.

Imputació temporal de la regularització

La qüestió clau que resol la Direcció General de Tributs és la **imputació temporal** de la despesa addicional (o de la devolució) derivat de la regularització de quotes.

De conformitat amb el principi de **correlació entre ingressos i despeses** recollit en l'article 15.e) de la Llei de l'Impost de Societats (aplicable per remissió en l'IRPF), només seran deduïbles les despeses que estiguin **vinculades directament** amb l'obtenció d'ingressos. La deduïbilitat, a més, exigeix que la despesa estigui **justificada documentalment** (factura o document substitutiu) i que estigui **registrat comptablement** en els **llibres-registre obligatoris** del contribuent.

Segons la doctrina reiterada de la **consulta vinculant V2518-22**, que es cita expressament en la contestació, el tractament comptable i fiscal de l'ajust de quotes del RETA és el següent.

- Les quotes satisfetes durant un exercici (per exemple, 2023) tenen caràcter **legalment exigible** segons la normativa en vigor, fins i tot si posteriorment es demostra que la base de cotització provisional no coincidia amb la base real.
- Per això, **no és procedent modificar la declaració de l'exercici 2023**, ni mitjançant autoliquidació rectificativa ni mitjançant declaració complementària.
- La **regularització efectuada en l'exercici 2025** s'imputarà fiscalment **en aquest exercici 2025**, en tractar-se d'una despesa o ingrés que **s'esdevingui en aquest moment**, a conseqüència d'una actuació administrativa amb efectes jurídics en aquest exercici.

Conseqüències fiscals

A. En cas de pagament addicional en el 2025

L'**import satisfet en el 2025**, corresponent a quotes del RETA no cobertes en el 2023, es considerarà una **major despesa deduïble** en l'exercici **2025**, en concepte de cotitzacions a la Seguretat Social, ja sigui per a activitats econòmiques (estimació directa) o per a rendiments del treball.

B. En cas de devolució en el 2025

La devolució haurà de tractar-se com una **minoració de la despesa** en el 2025 per quotes a la Seguretat Social, si hi ha quotes satisfetes en aquest exercici.

En cas que **no hi hagi quotes suficients que compensin la devolució**, l'excés **haurà de declarar-se com un ingrés** (major rendiment del treball o de l'activitat econòmica).

Conclusió

La Direcció General de Tributs conclou que **l'import resultant de la regularització de quotes del RETA corresponent a l'exercici 2023 ha d'imputar-se a l'exercici 2025**, que és quan efectivament es produeix la meritació de la despesa o ingrés associat.

Per tant, **no es modifica** la declaració de l'IRPF corresponent a l'any 2023.

I l'**ajust es reflecteix en la declaració de l'IRPF de l'any 2025**, com a major despesa deduïble, si hi ha pagament, o com a menor despesa o major ingrés, si hi ha devolució.

4. IRPF.- COMPLEMENTS PER MATERNITAT I PATERNITAT QUE FIGUREN COM A ENDARRERIMENTS EN LES DADES FISCALS DEL PERÍODE IMPOSITIU DE 2024

La DGT, en la consulta vinculant V1074-20, interpreta que els endarreriments per aquests complements no prescriuen i en conseqüència, **els complements per maternitat i paternitat que figuren com a endarreriments en les dades fiscals del període impositiu de 2024, la Direcció General de Tributs, en consulta V0846-24, ha conclòs que en percebre's en un període impositiu posterior al de la seva exigibilitat, resulta operativa la regla especial d'imputació als períodes de l'exigibilitat.**

Pel que s'hauran de presentar autoliquidacions complementàries de tots els períodes prescrits o no prescrits en el termini que intervingui entre la data en què es perceben i el final de l'immediat següent termini de declaració per l'impost. En cas de rebre's el complement dins de l'any 2025, hi haurà de termini el 30 de juny de 2026 per a presentar les declaracions complementàries.

5. IRPF.- TRIBUTACIÓ D'UN IMMOBLE A CANVI DE CRIPTOMONEDES

La DGT, en la seva resolució V0935-25, de 27 de maig de 2025, ha conclòs que la venda d'un immoble a canvi de criptomonedes tributa com a permuta en l'IRPF.

D'aquesta manera, **la venda d'un immoble a canvi de bitcoins és, segons la DGT, una permuta.** Aquesta operació genera una alteració patrimonial per la diferència entre el valor d'adquisició de l'immoble i el major entre el valor de mercat de l'immoble lliurat i el de les criptomonedes rebudes, que s'integrarà en la base de l'estalvi. A més, l'operació estarà subjecta a l'ITP i AJD en la modalitat de Transmissions Patrimonials Oneroses, atès que el transmissent no actua com a empresari o professional en l'exercici d'una activitat econòmica, sent la base imposable el valor de mercat (o el major entre aquest, el declarat o el pactat), i aplicant el tipus de gravamen per a béns mobles aprovat per la Comunitat Autònoma corresponent.

6. IRPF.- MODIFICAT EL PROCEDIMENT DE DEVOLUCIÓ A MUTUALISTES I ALTRES CANVIS AL RESPECTE EN LA NORMATIVA DE L'IRPF

La Llei 5/2025 de 24 de juliol, publicada en el BOE del passat 25 de juliol, **ha modificat el procediment** de devolució a mutualistes i introduït altres canvis al respecte en la normativa de l'IRPF.

En relació amb la tramitació a seguir per l'Agència Tributària per a determinar la procedència i, si és el cas, practicar les devolucions a mutualistes derivades de la jurisprudència establerta pel Tribunal Suprem (entre altres, en la seva sentència de 25 d'abril de 2023 respecte dels períodes impositius 2019 i anteriors no prescrits, així com 2020 a 2022).

A més, **s'introdueixen altres modificacions en l'IRPF:**

- S'aclareix que estan exemptes totes les indemnitzacions pagades per danys a les persones derivats de fets de la circulació en el cas que siguin pagades pel Consorci de Compensació d'Assegurances i,
- Es crea una deducció per obtenció de rendiments del treball inferiors a 18.276€ anuals, sempre que no s'obtinguin rendes, excloses les exemptes, distintes de les del treball, superiors a 6.500€.

7. IRPF.- DEDUÏBILITAT DE LES DESPESES DERIVADES D'UTILITZACIÓ DE XARXES SOCIALS

La DGT, en la seva consulta vinculant V1138-25, de 30 de juny de 2025, dona resposta a una consulta formulada per una professional autònoma, titular d'un centre maternal de preparació al part, sobre si les despeses derivades de la utilització de xarxes socials com a mitjà de comunicació i publicitat poden considerar-se fiscalment deduïbles en l'IRPF.

La normativa aplicable (article 28.1 LIRPF en connexió amb l'article 10.3 LIS) estableix que els rendiments nets d'activitats econòmiques en el règim d'**estimació directa** es determinen aplicant les regles de l'Impost de Societats. Això implica que les despeses només seran deduïbles si compleixen amb el **principi de correlació amb els ingressos**, és a dir, quan existeixi una relació directa entre la despesa i l'obtenció d'ingressos de l'activitat.

En aquest sentit, les despeses de publicitat en xarxes socials seran deduïbles si s'acredita la seva vinculació amb la promoció del negoci i la captació de clients. No obstant això, la comprovació d'aquesta correlació és una **qüestió fàctica** que correspon verificar als òrgans de gestió i inspecció tributària, no a la Direcció General de Tributs.

A més, perquè una despesa sigui fiscalment deduïble ha de complir altres requisits generals:

- Estar **degudament justificat** mitjançant factura (ordinària o simplificada).
- Estar **registrat en els llibres comptables obligatoris** que han de portar els contribuents en estimació directa.

En conclusió, sempre que es compleixin aquestes condicions (correlació amb ingressos, justificació documental i registre comptable), les despeses en xarxes socials destinades a publicitar el centre maternal podran deduir-se íntegrament en la determinació del rendiment net de l'activitat econòmica en el règim d'estimació directa.

BOU & ASSOCIATS

